

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžsk/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 3014200361
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3014200361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. U. P., bytom F., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-151/2013/OPK zo dňa 22.01.2014, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/70/2015-39 zo dňa 23. júna 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu Bratislave č. k. 1S/70/2015-39 zo dňa 23. júna 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že žaloba voči rozhodnutiu žalovaného č. KM-OLVS-151/2013/OPK zo dňa 22.01.2014 bola žalobcom podaná oneskorene. Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že z administratívneho spisu mal za preukázané, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 13.02.2014. Žalobcovi začala plynúť dvojmesačná zákonná lehota na podanie žaloby v správnom súdnictve práve od tohto dňa (13.02.2014), pretože ide o lehotu určenú podľa mesiacov, ktorá začína plynúť dňom, kedy došlo k rozhodujúcej skutočnosti, teda doručením žalobou napadnutého rozhodnutia. Koniec lehoty na podanie žaloby pripadol na 13.04.2014 (deň, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty) - nedeľa, potom posledným dňom lehoty je najbližší pracovný deň, t. j. 14.04.2014. Samotná žaloba bola doručovaná prostredníctvom pošty s tým, že na poštovú prepravu bola daná dňa 22.04.2014 a následne bola Krajským súdom v Trenčíne prevzatá dňa 23.04.2014. Súd má za to, že žalobca podal žalobu dňa 22.04.2014, teda viac ako týždeň po uplynutí lehoty podľa § 250b ods. 1 O.s.p. na podanie žaloby. Krajský súd v Bratislave v zmysle vyššie uvedených skutočností nemal inú možnosť ako konanie zastaviť.

Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že súd si mal prečítať § 250m ods. 2 O.s.p. a postihnúť žalovaného za nedoručenie návrhu žalobcu na príslušný súd a za poučenie v rozhodnutí správneho orgánu, ktoré podľa žalobcu nie je v súlade so zákonom. Návrh na preskúmanie rozhodnutia súdom zaslal prvostupňovému správne mu orgánu dňa 03.03.2014. Návrh mu bol vrátený dňa 28.03.2014 z dôvodu, že správny orgán nie je oprávnený a nemá zákonnú možnosť návrh zaslať súdu. Predmetný návrh žalobca zaslal na Krajský súd v Trenčíne 22.04.2014. Z dôvodu opatrnosti dňa 11.03.2015 podal na Krajský súd v Bratislave žalobu v danej veci, pričom súd konanie zastavil z dôvodu, že konanie je vedené na Krajskom súde v Trenčíne. Navrhol priznanie nemajetkovej ujmy vrátane ujmy za prietahy v konaní a náhradu nákladov výdavkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a ide o uznesenie, proti ktorému je podanie odvolania prípustné (§ 202 v spojení s § 250p O.s.p.), dospel jednomyselne k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v piatej časti, použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

V druhej hlave piatej časti O.s.p. je upravené rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250b ods. 1 O. s. p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškание lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250d ods. 3 O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a, alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2.). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Z obsahu súdneho a administratívneho spisu má odvolací súd za preukázané, že žalobca sa žalobou doručenu Krajskému súdu v Trenčíne dňa 23.04.2014, následne postúpenou Krajskému súdu v Bratislave domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-151/2013/OPK zo dňa 22.01.2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu č. SPOU-OSZ-00038742/2013-VZ zo dňa 18.07.2013, ktorým bol žalobcovi v súlade s § 68 ods. 1, ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov od 01.07.2013 zvýšený výsluhový dôchodok za 33 rokov skutočnej doby trvania služobného pomeru o pevnú sumu 13,82 eura na sumu 776,20 eura.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V uvedenej právnej veci je nesporné, že žalobca prevzal napadnuté rozhodnutie dňa 13.02.2014, pričom koniec lehoty na podanie žaloby pripadol na 13.04.2014 (deň, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty) - nedeľa, teda posledným dňom lehoty bol najbližší pracovný deň, t. j. 14.04.2014. Žaloba bola podaná na poštovú prepravu až dňa 22.04.2014, teda po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty.

V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 40/1997) „oneskorene podanou žalobou“ podľa § 250b ods. 1 O.s.p. treba rozumieť, že žaloba bola podaná po dvoch mesiacoch od doručenia

rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Márne uplynutie lehoty na podanie žaloby je neodpuštitel'né.

Lehota upravená v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p. je lehotou procesnoprávnou. Nedodržanie stanovenej lehoty na podanie žaloby v ustanovení § 250b ods. 1 O.s.p. je neodstrániteľným nedostatkom (podmienkou) konania, ktorý má za následok, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konanie zastaviť bez meritórneho rozhodnutia z dôvodu nesplnenia procesných podmienok. S poukazom na uvedené je irelevantné tvrdenie žalobcu, že krajský súd nepreskúmal zákonnosť postupu správneho orgánu. Prvostupňový súd sa nemohol zaoberať tým, či námietky žalobcu v žalobe sú alebo nie sú dôvodné, pretože zistil dôvod, ktorý viedol k nemeritórnemu rozhodnutiu vo veci.

Poukaz žalobcu na § 250m ods. 2 O.sp. je rovnako nedôvodný nakoľko predmetné ustanovenie sa vzťahuje len na prípady, ak by súd mal konať podľa V. časti tretej hlavy O.s.p. (§ 250l až § 250s O.s.p.). O takýto prípad však v danej veci nejde, lebo súd preskúmava rozhodnutie žalovaného podľa ustanovení V. časti druhej hlavy O.s.p. (§ 247 až § 250k O.s.p.) v rámci konania o žalobách. V predmetnej veci preto nepostačuje podanie žaloby na správny orgán, ale je nevyhnutné jej podanie v zákonnej lehote na príslušný krajský súd s tým, že zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Rovnako je nedôvodné tvrdenie o nesprávnom poučení v preskúvanom rozhodnutí. Poučovacia povinnosť správneho orgánu je zákonom limitovaná iba na údaj, či rozhodnutie správneho orgánu je, alebo nie je preskúmateľné súdom. Iné náležitosti sa nevyžadujú preto, že tieto sú upravené v O.s.p.

Odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd v danej veci rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného zastavil v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu zmeškania lehoty na podanie žaloby podľa § 250b ods.1 O.s.p., a preto napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 142 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že účastníkom konania právo na ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá právo na náhradu trov zo zákona.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.